

باغِ جتسیمانی

حضرت عیسیٰ دَ راهِ باغِ جتسیمانی که دَ بغلِ کوهِ زیتون استه دَ یارایِ خُو گُفت: ”تمام شُمو مَره ایله مُونید، ازی که کِتابِ آسمونی مُوگه: ’خُداوند چوپو ره میزنه و گوسپونا تیدپرک مُوشه.“ مگم ما دُوباره زنده مُوشم و پیشلون شُمو دَ جلیلیه مورم.“

پِطرس گُفت: ”حتی اگه تمام دیگه کسا تُو ره ایله کنه، ما هیچ وخت تُو ره تنا نَمیلُم.“ حضرت عیسیٰ گُفت: ”پیش ازی که صبا خرو بَنگِ بدیه تُو مَره سِه دفعه انکار مُوکنی.“

وختیکه اونا دَ باغِ رسید حضرت عیسیٰ پِطرس، یعقوب و یوحنا ره قد خُو گِرِفته از دیگه یارایِ خُو پیشتر رفت و گُفت: ”از فِشارِ غم و غُصّه قریب استه که از بین بورم. شُمو اینجی انتظار کنید و بیدار بُمَنید.“

اوخته، حضرت عیسیٰ از اُونجی یگ کَمک دُورتر رفت و قد رُوی خُو دَ بلے خاک اُفتده دُعا کد: ”آی آته آسمانی، اگه مُمکن بَشه آمی رنج و عذاب ره از مه بَگیر. مگم آلی ام ما خاست از توره میخایم، نه خاست خود خوره.“ وختیکه او پس بیخِ پطرس، یعقوب و یوحنا آمد، اونا خاو رفته بود. حضرت عیسیٰ اونا ره از خاو بال کده گُفت: ”شمو یگ لحظه ام بیدار ششته نَمیتنید؟“

حضرت عیسیٰ باز ام دَ دُعا کدو رفت و اَمُطور از تی دِل خُو دُعا کد که عرق شی رقم قطره خون آلی دَ بلے زمی میچقید. سه دفعه دُعا کدو رفت و هر دفعه که پس میمد یارای شی دَ خاو بود. آخر گُفت: ”بال شنید، اَمو کسی که دزمه نَمک حرامی مونه دَرَو مییه.“

بعد ازو یهودای اسخاریوطی قد یگ گروپ سوته دست و شمشیر ولا رسید که اونا ره پیشوایون بزرگ و ریش

سفیدونِ یهودی ریی کده بود. یهودا دزوا امی نِشانی ره
گفته بود که: "اُمُو کسی ره که ما ماخ کدُم اُمُو ره
دِستگیر کُنید."

اُو رُست سُن حضرت عِیسی رفت و گُفت: "اُستاد، سلام
علیکم. منده نَبَشی!" و یهودا اُو ره ماخ کد. پیش ازو
که اونا حضرت عِیسی ره دِسگتیر کنه اُو دزوا گُفت: "اگه
شمو دُمبال ازمه امدید بیلید که دیگا بوره."

اوخته، شمعون پِطْرُس شمشیر خُو ره کشیده زد و گوشِ راسِ
غلامِ پیشوای اعظم ره مُنٹی کد. مگم حضرت عِیسی گُفت:
"پِطْرُس، شمشیر خُو ره پس دَ جای شی بیل. هر کسِیکه
شمشیر بکُشه، قد شمشیر کُشته موشه. اَکُو تُو خبر
نَدَره که اگه ما از آته آسمانی خُو کومک بَخایم، اُو یگ دم
یگ لشکرِ فرشته ریی کده مَره نجات میدیه؟ ولے اگه ما
ای کاره کنم، چطور پیشگویی کلامِ خُدا دَ باره از مه
پوره موشه که مَوگه: 'ابنِ آدَم حتماً رنج و عذاب

مینگره. ” پس حضرت عیسیٰ گوشِ اَمْرُو غُلامِ ره دِست زده
اُوره شفا دد.

بعد ازو دَ مَرْدُمِ گُفت: ” هر روز ما دَ خانهِ خُدا شِشته تبلیغ
مُوکدُم. اَلی شُمُو قد شمشیر و سوْته اَمْدید که مَره رقم یگ
دُوز و خلافکار وری دِستگیر کُنید؟ مگم ای واقعه رُخ
میدیه تاکه نِوِشته های پَیغمبرا دَ باره از مه پُوره
شُنه. ”

ازو بعد یارای حضرت عیسیٰ اُوره ایله کده دُوتا کد.